

Aaret kunde udskyde Lukningstiden, og den kunde da ikke udskydes længere end til Kl. 9. Folketinget udvidede Bestemmelsen til at gælde ogsaa Købstæder og Handelspladser, og iøvrigt saaledes som ovenfor angivet. Efter Lovforslaget skulde Bestemmelserne ikke komme til Anvendelse paa Apoteker med Hensyn til al Handel. Dette indskrænkedes i Folketinget til at gælde andre Varer end Medicinalvarer, hvorhos Bestemmelsen i Landstinget fik det ovenfor gengivne Indhold. Lovforslagets Bestemmelser om Bagerier og Konditorier gik ud paa, dels at Forbudsbestemmelserne ikke skulde komme til Anvendelse paa Udsalg af Brød, Mælk og Kager, dels at at Beværtningsdrivende, herunder Personer med Næringsadkomst paa Konditorier, ikke maa sælge ud af Huset i det almindelige i Loven nævnte Tidsrum, dog at dette ikke skal gælde Salg ud af Huset af tilberedte Spisevarer, Kager, Mælk og Brød. Denne sidste Del af Bestemmelsen ændredes i Folketinget saaledes, at Forbudsbestemmelsen mod Salg ud af Huset ikke skal være til Hinder for Salg ud af Huset fra Konditorier af Is og Konditorkager af egen Tilvirkning, hvorhos indsattes, at Lovens Forbudsbestemmelser ikke skulde komme til Anvendelse paa Kagebagerier, der dog efter almindelig Lukketid ud af Huset kun maa sælge Is og Konditorkager af egen Tilvirkning. I Landstinget kom Bestemmelsen til at gaa ud paa, at Bagere og Kagebagere kunne være berettigede til udover Lukketiden at holde deres Lokaler aabne for Forhandling til Fortæring paa Stedet (se ovfr.). Endelig kan nævnes, at Lovforslaget havde en Bestemmelse om, at det paa Forslag af en Kommunalbestyrelse kan ved en af Indenrigsministeren godkendt Vedtægt bestemmes, at Butikker og Udleveringssteder samt Apoteker i paagældende Kommune efter nærmere i Vedtægten fastsatte Regler skulle være forsynede med Siddepladser til Brug for Personalet. Dette vedtoges i Folketinget, men udstemtes i Landstinget med 24 St. mod 22. — Revisionsbestemmelsen indsattes i Folketinget. — Et Mindretal indenfor Folketingets Udvalg (R. Hansen og H. Madsen) kan ikke slutte sig til dette Lovforslag. „Man kan ikke finde det rigtigt, at Lovgivningen træffer Bestemmelse om Tidsrummet, i hvilket Landets Borgere maa arbejde, og naar de skulle holde Hvil. Ifølge Næringsloven af 29. December 1857 have Landets Borgere Ret til selv at træffe Bestemmelse herom, og denne Ret maa vist siges at have virket heldig for Erhvervslivet i vort Land.“ . . . „Mindretallet kan saa meget mindre være med til en saadan Lovgivning, som det ifølge de Oplysninger, der have foreligget for Udvalget, er paavist, at det vil gribe forstyrrende ind i mange Virksomheder og paaføre vedkommende betydelige Tab og i adskillige Tilfælde sikkert ligefrem Ruin.“